

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobkyně: **M. O.**, narozena, bytem, zastoupená JUDr. Antonínem Horákem, advokátem se sídlem Vsetínská 552/10, 639 00 Brno, proti žalované: **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 3.7.2014, č.j.,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě žalobkyně uvedla, že podle rozhodnutí ČSSZ, č.j. ze dne 27.5.2014 jí byl přiznán od 18.5.2014 invalidní důchod pro invaliditu I. stupně. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 45%. Proti tomuto rozhodnutí podala odvolání, které bylo později opraveno a hledělo se na něj jako na podané námitky, v nichž vyjadřuje svůj nesouhlas s přiznáním invalidního důchodu I. stupně. Toto odůvodňuje zejména tím, že po stránce psychické i fyzické se necítí schopna pravidelně pracovat a požaduje nové posouzení svého zdravotního stavu. Své námitky doložila i příslušnými důkazy, a to nálezy odborných lékařů a podle neoficiálních vyjádření mnohých z nich došla k přesvědčení, že věc je pro ni příznivá natolik, že není nutná její přítomnost při

projednávání věci. Proto dala dne 3.7.2014 písemný souhlas s projednáním věci v její nepřítomnosti. Za této situace posudková lékařka vycházela z předložených zpráv bez toho, že by si věc ověřila i výpovědi žalobkyně a teprve poté přijala závěr v rámci probíhajícího řízení.

Žalobkyně, i když si je nyní vědoma toho, že vyslovení souhlasu s její nepřítomností při projednávání věci bylo dáno z přesvědčení, avšak ve svém důsledku mohlo vést k mylnému rozhodnutí o jejím skutečném zdravotním stavu. Navíc v tomto směru v odůvodnění rozhodnutí o námitkách v mnoha směrech nasvědčuje tomu, že za základ pro rozhodnutí byla vzata zpráva z Psychiatrické léčebny Brno ze dne 26.6.2013, kde žalobkyně byla poprvé léčena.

Za situace, kdy přiznaný invalidní důchod I. stupně je jejím jediným příjmem a dle vyjádření úřadu práce nemá nárok na podporu v nezaměstnanosti a dle jejího současného zdravotního stavu – doposud je v péči ošetřující lékařky MUDr. Č. – se jí nepodařilo opatřit si zaměstnání, stala se její sociální situace téměř neřešitelnou. To navíc při přesvědčení, že rozhodnutí o námitkách nebylo zcela úplné a objektivní, což vedlo k tomu, že její pracovní schopnost se pohybuje těsně pod hranicí, která je potřebná pro přiznání invalidního důchodu s vyšším procentním dlouhodobým poklesem pracovní schopnosti. Proto se žalobou domáhá toho, aby soud posoudil vše výše uvedené a přihlédl i k novým důkazům, a to současnému stanovisku ošetřující lékařky MUDr. Č. a výpovědi žalobkyně a rozhodl tak, že rozhodnutí ČSSZ ze dne 3.7.2014 i rozhodnutí ČSSZ ze dne 27.5.2014 se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že ze spisové dokumentace žalobkyně se zjišťuje, že této byl od 18.5.2014 přiznán invalidní důchod pro invaliditu I. stupně podle § 38 písm. a) zákona o důchodovém pojištění (dále jen „zdp“), neboť podle posudku Městské správy sociálního zabezpečení Brno ze dne 17.4.2014, poklesla její pracovní schopnost o 45%.

Napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 3.7.2014, vypracovaného pro účely řízení o námitkách lékařem žalované, který invaliditu žalobkyně posoudil ve smyslu ust. § 5 písm. j) a § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., a to tak, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zdp a ve svém posudkovém hodnocení dospěl k závěru, že žalobkyně je invalidní podle § 39 odst. 1 zdp, přičemž se jedná o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zdp, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 45%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 3c, přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro kterou se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30 až 45%, na 45%. Horní hranice poklesu míry pracovní schopnosti v uvedené položce byla stanovena se zřetelem k rozsahu funkčního postižení a dále s ohledem na dosud vykonávanou výdělečnou činnost. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu §§ 3 a 4 citované vyhlášky nemění.

Jak žalovaná výše uvedla, v projednávaném případě byl lékařem žalované vypracován dne 3.7.2014 posudek, který dle jejího názoru splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, kdy tento lékař

jednoznačně vymezil rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně. V této souvislosti nutno uvést, že zdp je zákonem o důchodovém pojištění, nikoliv zabezpečení, kdy dávky důchodového pojištění jsou dávkami obligatorními, jejichž výše závisí na délce doby pojištění a výši vyměřovacích základů vykázaných v jednotlivých letech rozhodného období. Proto nelze od dávky důchodového pojištění očekávat absolutní sociální zajištění, jak se žalobkyně mylně domnívá. Pro tento účel jsou totiž určeny dávky státní sociální podpory.

S ohledem na námitky žalobkyně navrhovala žalovaná důkaz posudkem PK MPSV ČR, která je ve smyslu ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení.

Za takto zjištěného skutkového stavu žalovaná i nadále trvala na svém rozhodnutí ze dne 3.7.2014 a navrhovala, aby soud žalobu zamítl.

Pokud jde o rozhodnutí z 3.7.2014, tímto rozhodnutím ČSSZ zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí ČSSZ ze dne 27.5.2014, kterým žalovaná přiznala žalobkyni podle ust. § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, od 18.5.2014 invalidní důchod pro invaliditu I. stupně. Podkladem tohoto rozhodnutí byl posudek o invaliditě MěSSZ Brno ze dne 17.4.2014, podle kterého byla účastnice řízení dle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů a ust. § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona uznána od 1.4.2014 invalidní pro invaliditu I. stupně.

Krajský soud v Brně v rámci dokazování nechal znovu posoudit zdravotní stav a schopnost soustavné výdělečné činnosti žalobkyně, a to PK MPSV ČR, na pracovišti v Brně. Posudková komise posudek vypracovala dne 24.2.2015, kdy jednala ve správném složení, které určuje zákon.

Z posudkového zhodnocení a závěru vyplynulo, že se jedná o posuzovanou v dlouhodobé péči psychiatrického oddělení. Údajně od roku 1998, kdy byla poprvé hospitalizovaná s dg. psychotická porucha, další hospitalizace byly v USA v letech 1999 2001.

Dne 28.3.2013 byla akutně odeslána na psychiatrickou kliniku praktickou lékařkou pro problémové soužití v místě bydliště, agresivní chování. Dříve doporučenou medikaci psychiatra nebrala. V psychiatrické ambulanci kliniky vyšetřena, uzavřeno jako psychotická porucha a byla doporučena hospitalizace k upřesnění dg., v minulosti brala drogy a též abusus alkoholu.

První hospitalizace v PLČ 14.5 - 27.6.2013. Psychotická symptomatologie nebyla vyexplorována. Psychologické vyšetření podpořilo diagnózu smíšená porucha osobnosti - rysy emočně nestabilní, histrionské.

Po hospitalizaci docházela na pravidelné kontroly na psychiatrické oddělení. Přetrvává dekoncetrace, zvýšená unavitelnost, velká potřeba verbální ventilace svých potíží, v popředí afektivní labilita, dráždivost, mnohomluvná, šroubovaný projev. Dle vyšetření 29.5.2014 hovorná, bez halu a bludů, v remisi. 22.9.2014 klidná, sklon k relapsu odezněl, bez nápadností, hovorná, zabíhavá, místy až paralogie. Při dalších kontrolách bez psychotické symptomatologie, méně aktivní, nosognose, v remisi.

Pro odstranění diagnostických různorodostí bylo provedeno další psychologické vyšetření 4.6.2014 s tím, že v popředí jsou schizofrenní ataky s bludy a halucinacemi spolu s manio - depresivními poruchami. Osobnost primárně extrovertovaná, t.č. egocentricky orientovaná, přecitlivělá na sebe s malou sebekontrolou a sníženým sebenáhledem a sníženým smyslem pro realitu.

Dle psychologických nálezů je posuzovaná přijata do psychoterapeutické péče, která je zaměřena na zpracování psychotických prožitků v minulosti.

Nejsou prokázány závažné poruchy pohybového a nosného aparátu, poruchy smyslové ani poruchy jiného systému. Je kardiopulmonálně kompenzovaná.

Ostatní onemocnění uvedená v diagnostickém souhrnu nesnižují výkonnost organismu.

U posuzované se jedná o schizofrenii, středně těžké postižení, kdy je značně snížená úroveň sociálního fungování, po atakách přetrvává reziduální symptomatika.

Nejedná se o těžké postižení, s častějšími atakami s přetrváváním závažné reziduální symptomatiky.

Nejedná se ani o zvlášť těžké postižení s funkčně těžkou reziduální symptomatikou s trvalou psychotickou nebo reziduální symptomatikou těžkého stupně. U posuzované se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav.

K datu vydání napadeného rozhodnutí rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v **kapitole V., položka 3, písm. c)** přílohy k vyhl. č.359/2009 Sb., ve znění platném od 1.7.2010.

PK MPSV Brno stanoví míru poklesu pracovní schopnosti **ve výši 45 %**.

Horní hranice byla zvolena s ohledem na rozsah funkčního postižení a předchozí vykonávané výdělečné činnosti.

Pro zvýšení ve smyslu § 3 odst. 1 nebo odst. 2 vyhl.č. 359/2009 Sb. ve znění platném od 1.1.2010 PK neshledala jiné závažné skutečnosti.

PK MPSV ČR Brno hodnotí odlišně od lékaře LPS MěSSZ a jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu určuje paranoidní schizofrenii. Hodnotí tak shodně s lékařem LPS ČSSZ námitkového řízení.

Tento posudkový závěr vycházel ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nejsou pochybnosti. Mezi doloženými lékařskými nálezy nejsou rozpory, které by se dotýkaly skutečností významných pro posudkový závěr. Zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely posudkového závěru zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití posudkových kritérií stanovených v právních předpisech, protože byly

objektivizovány všechny skutečnosti, týkající se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků, významné pro posudkový závěr.

V námitkách nebo v žalobě nebylo namítnuto nezjištění některé skutečnosti, týkající se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků, významné pro posudkový závěr, ani nezjištění takové skutečnosti nebylo doloženo lékařským nálezem, uplatněným v průběhu řízení.

PK MPSV prostudovala veškeré dostupné lékařské nálezy použité v průběhu řízení jako doplnění informací o zdravotním stavu a konstatovala, že neobsahují nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení stavu do data vydání napadeného rozhodnutí.

Vzhledem k výše uvedenému PK MPSV konstatuje, že zdravotní stav byl posouzen objektivně z dostatečně doložené zdravotní dokumentace, ze které nevyplývá progresse zdravotního stavu.

Nálezy přiložené k námitkovému řízení a při jednání PK MPSV Brno potvrzují výšeuvedené zdravotní postižení. Neobsahují nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení stavu do data vydání napadeného rozhodnutí.

Posuzovaná je schopna po vzniku invalidity I. stupně vykonávat výdělečnou činnost jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Je schopna využít dosaženého vzdělání, zkušeností a znalostí, eventuálně i pokračovat v předchozí výdělečné činnosti.

PK MPSV přezkoumala posudkový závěr lékaře LPS MěSSZ ze dne 17.4.2014 a lékaře ČSSZ, pracoviště pro námitkové řízení ze dne 3.7.2014.

K datu vydání napadeného rozhodnutí šlo o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Jde o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 45%.

Závěr posudku je pak takový, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla posuzovaná invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění, šlo o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění, nešlo však o invaliditu II. nebo III. stupně a invalidita vznikla 1.4.2014.

Krajský soud v Brně ve věci nařídil jednání na den 29.4.2015. U tohoto jednání zástupce žalobkyně uvedl, že k posudku PK MPSV ČR, pracoviště v Brně ze dne 24.2.2015 nemá žádné výhrady, až na závěr posudku, kdy pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti byl u žalobkyně stanoven dle kapitoly V., položky 3c, v níž pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti je stanoven v rozsahu 30 až 45%. Myslí si, že měla být použita následující položka, písm. 3d, v níž je pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti stanoven 50 až 60%. Zástupce žalobkyně se totiž domnívá, že mezi 45% a 50% je velmi malé rozpětí, a že posudková komise měla zvolit nikoliv středně těžké postižení, uvedené v položce 3c, ale těžké postižení, uvedené v položce 3d. Nezpochybňuje, že posudková komise měla k dispozici veškeré odborné lékařské zprávy o zdravotním stavu žalobkyně, nicméně trvá na tom, že onemocnění žalobkyně mělo být zařazeno pod položku 3d. Dle jeho názoru ze strany

PK měl být vůči žalobkyni zaujat citlivější přístup, k jednání měla PK přizvat např. její ošetřující lékařku, která by celou situaci podrobněji zdůvodnila nebo na něco reagovala.

Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že námitka žalobkyně důvodná není, že posudek PK MPSV ČR ze dne 24.2.2015 vycházel ze všech odborných lékařských nálezů týkajících se zdravotního stavu žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí a posudek soud pokládá za posudek úplný, správný a přesvědčivý, kdy posudková komise zdůvodnila, proč v případě žalobkyně se jedná o středně těžké postižení uvedené v položce 3c, nikoliv těžké postižení, uvedené v položce 3d.

Provedeným dokazováním soud dospěl k závěru, že skutkový stav byl lékařem ČSSZ v rámci námitkového řízení zjištěn správně, k sociální situaci žalobkyně není možné v takovém případě přihlížet, neboť se hodnotí pouze její zdravotní stav a soud proto žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (s.ř.s.) zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s.

Pokud jde o žalobkyni, ta ve věci neměla úspěch, proto jí náklady řízení nebyly přiznány, a pokud jde o žalovanou, ta nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. dubna 2015

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně